

Aleksandra Cylka

Jan Kozłowski (1947 -1997) - nauczyciel-regionalista

Nadwarciański Rocznik Historyczno-Archiwalny 2/7, 153-155

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Aleksandra Cylka
Gorzów

Jan Kozłowski (1947-1997) – nauczyciel-regionalista

Urodził się 9 kwietnia 1947 r. Jego miastem rodzinnym był Kraków, jednak dzieciństwo i młodość spędził już na Ziemiach Zachodnich. W roku 1948 wraz z matką przybył bowiem do Trzebicza, gdzie mieszkali już jego dziadkowie, którzy osiedlili się tam wracając z Niemiec po zakończeniu wojny. W 1964 r. Jan po otrzymaniu matury w Liceum Ogólnokształcącym w Dreźnie rozpoczął dalszą naukę w Studium Nauczycielskim w Zielonej Górze. Po uzyskaniu dyplomu podjął swoją pierwszą pracę jako nauczyciel w Szkole Podstawowej w Bo-

brówku. Jednocześnie w tym samym roku rozpoczął dalsze studia w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie, którą ukończył w 1971 r. z tytułem magistra filologii rosyjskiej. W trakcie studiów założył rodzinę. Wraz z żoną Adelą zamieszkał na stałe w Gorzowie. Już tu urodziły się dzieci pana Jana – Joanna i Wojciech. Po skończonych studiach nadal pracował jako nauczyciel. Od 1969 r. z Gorzowa dojeżdżał do Liceum Ogólnokształcącego nr 25 w Witnicy. W 1971 r. rozpoczął pracę w Gorzowie w LO nr 19 jako nauczyciel języka rosyjskiego. W latach 1974-75 był zastępcą komendanta Ochotniczych Hufców Pracy w Gorzowie. W 1975 r. swoje życie zawodowe związał z Urzędem Wojewódzkim w Gorzowie. W 1984 r. został powołany do pracy w Komitecie Miejskim PZPR. Przez cały czas poszerzał swoją wiedzę. W 1978 r. ukoń-

czył Podyplomowe Studia Administracyjne na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Uczestniczył w kursach lektorów. Był cenionym pracownikiem, wzbudzającym powszechną sympatię. Za swoją pracę został odznaczony w 1977 r. odznaką honorową „Za zasługi w rozwoju województwa gorzowskiego”, a w 1978 r. Brązowym Krzyżem Zasługi.

Mimo ciągłego „zabiegania” miał czas na działalność pozazawodową i poszerzanie swoich zainteresowań. Pani Adela, opowiadając o mężu, wspomina o domowym hobby pana Jana – hodowli kaktusów, którym poświęcał swój wolny czas,

oraz o wyjątkowych zdolnościach muzycznych. Grając Bacha na gitarze, wprawiał w podziw słuchaczy.

W 1994 r. został członkiem Towarzystwa Przyjaciół Archiwum i Pamiątek Przeszłości. Był częstym gościem w Archiwum. Jego pracownicy wspominają Go jako człowieka tryskającego radością i humorem. Zainteresowania historią i dawnymi dziejami Gorzowa znalazły swoje odbicie w zakończonej w 1994 r. pracy dyplomowej napisanej w Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych w Gorzowie pod kierunkiem Gerolda Stadlobera pt. *Max Bahr – fragment historii miasta Landsberga**. Praca powstała w dwóch wersjach językowych – niemieckiej i polskiej. Sięgając do opowieści rodzinnych, warto wspomnieć iż znajomość języka niemieckiego pan Jan wyniósł z domu rodzinnego. Podejmując powyższy temat pracy, autor miał nadzieję przybliżyć postać Maxa Bahra mieszkańcom Gorzowa. Pragnął przedstawić postać człowieka, z którego inicjatywy zbudowano wiele budynków w mieście będących autentycznymi pomnikami jego działalności i co najważniejsze – przez cały

* Obszerne fragmenty tej pracy zostały wydrukowane w Ziemi Gorzowskiej, nr 51 z 1994 r. i nr 2 z 1995 r. oraz w czasopiśmie Trakt nr 18 z 1998 r. Cała praca ukazała się drukiem: we wrześniu 2000 r. pt. *Max Bahr i jego praca obywatelska. Max Bahr und seine Bürgerarbeit*, tłum. B. K a p e c k a, M. F r a t c z a k, Gorzów 2000.

czas służących mieszkańcom miasta. Prócz wiadomości dotyczących spuścizny, jaką pozostawił M. Bahr, z pracy można się dowiedzieć przede wszystkim o tym, jakim człowiekiem był przedwojenny przemysłowiec, jak wyglądała jego droga do sukcesu, ze szczególnym zaznaczeniem faktu, iż wszystko, co osiągnął, zawdzięczał własnej ciężkiej pracy, zaradności i inicjatywie. Autor przybliży jego życie prywatne, zawodowe, działalność społeczną, a szczególnie jego zaangażowanie w rozwój miasta.

Śmiało można stwierdzić, że praca Jana Kozłowskiego o przedwojennym przemysłowcu z Landsberga stanowi ciekawy i bardzo cenny materiał do historii naszego miasta. Do biogramu postaci związanych z dawnym Landsbergiem zamierzał włączyć również Ottona Gerloffa, nadburmistrza Landsberga, jednak poszukiwania przerwała śmierć. Do końca był jednak bardzo aktywny. W latach 1994-1997 był radnym wybranym z okręgu Wieprzyce i Osiedle Słoneczne. Zawodowo związany był w tym okresie ze Szkołą Podstawową nr 2 oraz ze szczecińską filią Wyższej Szkoły Bankowej, gdzie prowadził lektorat z języka niemieckiego. Zmarł po długiej chorobie 14 listopada 1997 r. w wieku 50 lat.